

עמ"ת 60968/01/20 - שרה ודובץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 60968-01-20 ודובץ(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 412816/2019

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
עוררים	שרה ודובץ (עציר)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בערר על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע במ"ת 68678-12-19 מיום 19.12.19 ומיום 26.1.20, בהן נקבע כי מתקיימת עילת מסוכנות נגד העוררת, ויש להותירה במעצר עד החלטה אחרת לצורך הגשת תסקיר.

נגד העוררת הוגש כתב אישום המייחס לה, עשרה אישומים, ובמסגרתם ביצוע של עשרות עבירות **הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה**. בתמצית, תואר בעובדות כתב האישום, כי העוררת קיבלה במרמה, על ידי שימוש בפרטי אשראי של אנשים אחרים בהם השתמשה, במהלך שנת 2019, מוצרים שונים בסך כולל של כ- 41,635 ₪.

בהודעת הערר ובדיון מיום 27.1.20, טען ב"כ העוררת כי מדובר בעוררת צעירה בת 27 נעדרת עבר פלילי. לדבריו מעשיה של העוררת לא מלווים בתחכום או נועזות, וכן טען כי בפסיקה נקבע כי כדי שתקום מסוכנות בעבירות רכוש, צריכים להתלוות מידת תחכום ונועזות. על כן טען כי אין לייחס מסוכנות לעוררת. לדברי הסנגור הוגש תסקיר ביום 14.1.20 שבו הומלץ שהעוררת תצא לראיון בקהילה סגורה. לטענתו דיון בעניינה של העוררת התקיים ביום 26.1.20 בפני בית משפט קמא בו הוצגה בקשת שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך ראיון בקהילה סגורה ליום 4.2.20, מועד המאוחר מהמועד המקורי (21.1.20). לאחר שהעוררת הודיעה כי אינה מעוניינת להשתלב בקהילה סגורה, הורה בית משפט קמא על מעצרה של העוררת עד החלטה אחרת, והורה לשירות המבחן לבחון את המפקחת הנוספת שהוצעה. לטענת הסנגור היה על בית המשפט קמא לבחון את המפקחת אשר התייצבה לאותו מועד דיון בעצמו, וליתן החלטה בענין.

הסנגור טען כי לא נשקפת כל מסוכנות מן העוררת וביקש לקבל את הערר ולהורות על שחרורה של העוררת.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי מדובר על, מעל ל-35 עבירות המתוארות בכתב האישום בעשרה אישומים שונים. לדבריו מדובר בעבירות מסוכנות עם פגיעה ברכוש הציבור ויש להגן על הציבור מעבירות אלה. על כן טען כי על העוררת לשהות במעצר עד תום ההליכים.

ביחס לשילובה של העוררת בקהילה, טען ב"כ המשיבה כי יש להמתין לתסקיר שיבחן שילובה כאמור.

ב"כ המשיבה ביקש להורות על דחיית הערר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

במהלך הדיונים בפני בית משפט קמא הסכים בא כוח העוררת לקיומן של ראיות לכאורה. יוער לעניין זה כי בחקירתה במטרה הודתה העוררת בביצוע העבירות המיוחסות לה, ובנוסף קיימות כנגדה ראיות נוספות בתיק. בנסיבות אלה ניתן לומר כי קיימות כנגד העוררת ראיות לכאורה ברף גבוה ביותר.

מסכנות וחלופת מעצר

בהחלטה ראשונה מיום 29.12.19 קבע בית משפט קמא כי הדיון ידחה ליום 26.1.20 והורה על הגשת תסקיר. בתסקיר מיום 9.1.20 נקבע לעוררת ראיון קבלה בקהילת "רוח מדבר" ליום 21.1.20. העוררת לא הובאה לראיון ביום ה-21.1.20 בשל כך שלא ניתנה החלטה בעניין, ועל כן נקבע ביום 26.1.20 דיון נוסף ליום 6.2.20 לצורך הגשת תסקיר נוסף. כיום מדובר בערר על ההחלטה לדחות הדיון לצורך קבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

כידוע בית משפט הדן בערעור יידרש לערר על "החלטת ביניים" רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, לדוגמה כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת מעצר, או לקיומן של ראיות לכאורה (ראה בש"פ 5145/18 **אירינה פייסמן נ' מדינת ישראל** מיום 8.7.18).

בענייננו אמנם נדחה הדיון פעם אחת בשל כך שלא ניתנה החלטת בית משפט, אך עדיין מדובר בדחייה קצרה של מספר ימים ועדיין מדובר בערר על החלטת ביניים.

בהחלטתו מיום 29.12.19 קבע בית משפט קמא, שבענייננו קמה עילת המסוכנות וזאת לאור היקפי המרמה המתוארים בכתב האישום, לאור התחכום בו בוצעו העבירות, ולאור העובדה שמדובר במי שביצע עבירות פעם אחר פעם. יוער כי מדובר בעוררת שביצעה למעלה מ-20 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בהיקף של כ-40,000 ₪, ובנוסף מדובר בעוררת שהוגדרה על ידי שירות המבחן כמי שהיא בעלת קווים התמכרותיים.

בנסיבות האמורות לא מצאתי כי נפלה טעות **ברורה** בהחלטה הנוגעת לקיומה של עילת המעצר, שתצדיק התערבות בהחלטת ביניים, ולאור זאת איני מוצא להתערב בהחלטת בית משפט קמא, (ראה לעניין זה בש"פ 7508/18 **אבישי כהן נגד מדינת ישראל** - מיום 6.11.18 - שבו הורה בית משפט על מעצר באיזוק אלקטרוני של עורר שהוגש כנגדו כתב אישום בעבירות של שימוש מרמתי בכרטיסי אשראי בהיקף של 200,000 ₪ בצוותא חדא עם אחרים).

יוער כי בהחלטה בעניין "פייסמן" נקבע כי שיקול מרכזי נוסף הוא המועד הצפוי לסיום הדיון לפני הערכאה הדיונית, ובענייננו מדובר בדיון שעתידי להתקיים בעוד מספר ימים ביום 6.2.20, עובדה נוספת שלא תצדיק התערבות בהחלטת בית משפט קמא.

לא למותר לציין כי מדובר כאמור בעוררת שהוגדרה על ידי שירות המבחן כבעלת קווים התמכרותיים לקניית, ואשר

הופנתה לראיון קבלה בקהילה טיפולית ככל הנראה בעקבות אי התנגדותה לכך, וכיום היא מודיעה כי אינה מסכימה להשתלב בהליך במקום סגור. גם שינוי זה בעמדתה של העוררת יאפשר דחייה נוספת לצורך הגשת תשתית תסקיר בעודה עצורה.

לא זאת אף זאת, במהלך הדיון שבפני ביקש הסניגור לשחרר העוררת לחלופה בין היתר, בפיקוח אמו של חברה לשעבר, ואולם האם לא התייצבה לדיון על מנת שניתן יהיה להתרשם ממנה. יוער כי אותה אם לא התייצבה גם בפני שירות המבחן בירושלים כאשר הוזמנה. נסיבות אלה גם הן לא יאפשרו שחרור לחלופה בפיקוחה של האם בשלב זה.

בנסיבות האמורות איני מוצא לנכון להתערב בהחלטת בית משפט קמא ולפיכך הערר נדחה.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.